

FOLKET I DIKET KORANEN AV IBN KATHIR

I Allahs , den Nådigastes, den Barmhärtigastes, Namn

Folket i diket

Ur Boken : Berättelser från Koranen av Ibn Kathir

Allah den Allsmåktige säger:

{Vid himlen som håller de stora stjärnorna. Och vid den Utlovade Dagen (dvs. Uppståndelsens Dag). Och vid Bevittrandets Dag (dvs. fredag), och vid Bevittrandets Dag (dvs. Arafatdagen (Hajj) den nionde Dhul-Hijjah). Förbannade vore Dikens folk (i berättelsen om Pojken och Kungen). Av eld matad med bränsle. När de satt vid den (elden). Och de bevittrade vad de gjorde mot de troende (dvs. brände dem). Och de hade inget fel förutom att de trodde på Allah, den Allsmåktige, Värdig av all Lovprisning! Till vilken himmelens och jordens herravälde tillhör! Och Allah är Vittne över allt. Sannerligen, de som sätter de troende männen och troende kvinnorna i rättegång (genom att tortera dem och bränna dem), och sedan inte vänder sig i ånger (till Allah), då kommer de att drabbas av Helvetets plåga, och de kommer att drabbas av den brinnande Eldens straff} . (Al-Buruj, 1-10)

Muhammad Ibn Ishaq hävdade att de levde efter Jesu (frid vare med

honom) ankomst, men andra lärde höll inte med honom och påstod att de levde före honom (frid vare med honom). Många lärde nämnde dock att denna händelse upprepades mer än en gång.

Det finns en profetisk hadith som återberättar historien om de som nämns i den ärorika Koranen. Imam Ahmed sa: Jag fick höra av Harnrad Ibn Salamah efter Thabit efter Abdur Rahman Ibn Abu Laila: Suhaib (må Allah vara nöjd med honom) rapporterade att Allahs budbärare (frid vare med honom) sade: *'Det levde en kung före er och han hade en (hov)magiker. När han (magikern) blev gammal sade han till kungen: Jag har blivit gammal, skicka en ung pojke till mig så att jag kan lära honom magi. Han (kungen) skickade honom en ung pojke så att han skulle träna honom (i magi). Och på sin väg (till magikern) hittade han (den unge pojken) en munk som satt där.'* Han lyssnade på munkens tal och blev imponerad av det.

Det blev hans vana att gå förbi munken och tillbringa tiden med honom, lyssna på hans läror och sedan gå till magikern sent. Han (magikern) misshandlade honom för dröjsmålet. Han klagade över detta till munken och sa till honom: När du är rädd för magikern, säg: Medlemmar av min familj har kvarhållit mig. Och när du är rädd för din familj ska du säga: Magikern har kvarhållit mig. Det hände sig att ett stort odjur (rovdjur) kom och blockerade vägen för människorna, och han (den unge pojken) sa: Jag ska få veta idag om magikern eller munken är överlägsen. Han plockade upp en sten och sa: O Allah, om munkens angelägenheter är kärare för Dig än magikerns angelägenheter, döda detta djur så att människorna kan röra sig fritt. Han kastade stenen mot den och dödade den och människorna började röra sig fritt (på vägen). Han (den unge mannen) kom sedan till munken och informerade honom, och munken sade: "Sonny, idag är du överlägsen mig.

Din affär har nått ett stadium där jag inser att du snart kommer att ställas inför rätta, och om du blir det, ge mig inte en ledtråd." Den unge mannen började behandla blinda och spetälska. Han började faktiskt bota människor från (alla möjliga) sjukdomar. När en följeslagare till kungen, som hade blivit blind, hörde talas om honom, kom han till honom med många gåvor och sade: "Om du botar mig, har alla dessa saker samlats här."

skulle vara din. Han sa: Jag botar ingen. Det är Allah som botar, och om du bekräftar tro på Allah, skall jag också bönfälla Allah om att bota dig. Han bekräftade sin tro på Allah och Allah botade honom, och han kom till kungen och satte sig bredvid honom som han brukade sitta förut. Kungen

sade till honom: Vem återställde din syn? Han sade: Min Herre! Kungen blev förvånad: skulle det betyda att din Herre är en annan än jag? Han sade: Min Herre och din Herre är Allah, så han (kungen) tog tag i honom och plågade honom tills han gav en ledtråd till den där pojken.

Den unge mannen kallades således till och kungen sade till honom: O pojke, det har förmedlats till mig att du har blivit så skicklig i din magi att du botar blinda och de som lider av spetälska och du gör si och så. Pojken sade: Jag botar ingen; det är Allah som botar. Kungen tog tag i honom och började plåga honom. Så småningom gav pojken en ledtråd till munken.

Munken kallades således till sig och det sades till honom: Du bör vända dig bort från din religion. Han vägrade emellertid att göra det. Han (beordrade) att en såg skulle hämtas (och när det var gjort) placerade han (kungen) den mitt i hans huvud och slet den i bitar tills en del föll ner. Sedan hämtades kungens hovman och det sades till honom: Vänd dig bort från din religion. Och han vägrade att göra det, och sågen placerades mitt i hans huvud och den slets sönder tills en del föll ner. Sedan hämtades den unge pojken och det sades till honom: Vänd dig bort från din religion. Han vägrade att göra det och han överlämnades till en grupp av sina hovmän.

Kungen beordrade: Ta honom till det och det berget, få honom att klättra upp på det berget och när du når dess topp (be honom att avsäga sig sin tro) men om han vägrar att göra det, kasta honom då (nerför berget). Så de tog honom och lät honom klättra upp på berget och han sade: O Allah, rädda mig från dem (på vilket sätt som helst) om du vill och berget började darra och de föll alla ner och den personen kom gående till kungen. Kungen sade till honom: Vad har hänt med dina följeslagare (hovmännen)? Han sade: Allah har räddat mig från dem. Han överlämnade honom återigen till några av sina hovmän och sade: Ta honom och bär honom i en liten båt och när ni når mitten av havet (be honom att avsäga sig) sin religion, men om han inte avsäger sig sin religion kasta honom (i vattnet). Så de tog honom och pojken sade: O Allah, rädda mig från dem och vad de vill göra.

Det var ganska snart som båten kantrade och de drunknade och han kom gående till kungen, och kungen sade till honom: Vad har hänt med dina följeslagare (hovmännen)? Han sade: Allah har räddat mig från dem, och han sade till kungen: Du kan inte döda mig förrän du gör vad jag ber dig att göra. Och han sade: Vad är det? Han sade: Du borde samla folk på en slätt och hänga mig vid stammen (på ett träd).

Ta sedan tag i en pil från kogern och säg: I Allahs namn, världarnas Herre, skjut sedan en pil och om ni gör det skulle ni kunna döda mig. Kungen kallade samman folket på en öppen slätt och band pojken vid stammen på ett träd, sedan tog han tag i en pil från sitt koger och placerade sedan pilen i bågen och sade sedan: I Allahs namn, den unge pojkens Herre; han sköt sedan en pil och den bet hans tinning. Han (pojken) placerade sina händer på tinningen där pilen hade bitit honom och han dog och folket sa: Vi bekräftar vår tro på denne unge mans Herre, vi bekräftar vår tro på denne unge mans Herre, vi bekräftar vår tro på denne unge mans Herre. Hovmännen kom till kungen och det sades till honom: Ser du att Allah faktiskt har gjort det du försökte avvärja?

De (folket) har bekräftat sin tro på Herren. Kungen beordrade att diken skulle grävas på vissa ställen längs vägen. När dessa diken grävdes och eld tändes i dem sades det (till folket): Den som inte vände sig tillbaka från sin (pojken) religion skulle kastas i elden eller så skulle det sägas till dem att hoppa i den. (Folket uppvaktade döden men avsågde sig inte religionen) tills en kvinna kom med sitt barn och hon tvekade att hoppa i elden och barnet sa till henne: O moder, uthärda (denna prövning) för det är Sanningen.” (Överlämnad av Imam Ahmed, Imam Muslim och An-Nasa’i från Hammad Ibn Salamahs hadith).

Vissa forskare hävdade att händelsen med diket återkom eller upprepades tidigare mer än en gång. Ibn Abu Hatim sade: Min far berättade för mig efter Abul Yaman efter Safwan Ibn 'Abdur Rahman Ibn Jubair att händelsen med diket ägde rum i Jemen under Tubbas livstid. Och det ägde rum i Konstantinopel under Konstantins livstid, som anlade bränderna i vilka han kastade de kristna som höll fast vid Jesu religion (islamisk monoteism). Det ägde också rum i Irak, i Babylons land, under Bikhtinassars livstid, som reste en avgud och beordrade folket att falla ner inför den. Daniel, 'Izrya och Mashayl vägrade och därefter anlade han en stor eld och kastade dem i den. Men Allah den Allsmäktige räddade dem från elden och fick de nio män som överträdde dem att falla i elden de själva anlagt.

Angående Allahs uttalande som lyder : **{Förbannade vore dikenas folk}**, sade As-Sadiy: Det fanns tre diken: ett i *Sham* (Syrien), ett annat i Irak och det tredje i Jemen. (Berättat av Ibn Abu Hatim)

«[BERÄTTELSEN OM QARUN – KORAH – IBN KATHIR](#)

[Berättelsen om Habil och Qabil \(Abel och Kain\)»](#)

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)